

SKLEP SODIŠČA PRVE STOPNJE (tretji senat)

z dne 18. marca 2005*

V zadevi T-243/01,

Sony Computer Entertainment Europe Ltd, s sedežem v Londonu (Velika Britanija), ki jo zastopa P. De Baere, odvetnik, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopa R. Wainwright, zastopnik, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka,

zaradi določitve stroškov na podlagi sodbe Sodišča prve stopnje z dne 30. septembra 2003 v zadevi Sony Computer Entertainment Europe proti Komisiji (T-243/01, Recueil, str. II-4189),

* Jezik postopka: angleščina.

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (tretji senat),

v sestavi M. Jaeger, predsednik, J. Azizi, sodnik, in E. Cremona, sodnica,

sodni tajnik: H. Jung,

sprejema naslednji

Sklep

Dejansko stanje in postopek

- ¹ S sodbo z dne 30. septembra 2003 v zadevi Sony Computer Entertainment Europe proti Komisiji (T-243/01, Recueil, str. II-4189, v nadaljevanju: sodba v glavni stvari) je Sodišče prve stopnje razveljavilo Uredbo Komisije (ES) št. 1400/2001 z dne 10. julija 2001 o razvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturu (UL L 189, str. 5; popravek objavljen v UL L 191, str. 49) v delu, v katerem je bila konzola, katere poimenovanje je bilo povzeto v stolpcu 1 tabele v prilogi k navedeni uredbi, uvrščena v oznako NC 9504 10 00, spremljajoča zgoščenka pa v oznako NC 8524 39 90, in Komisiji naložilo plačilo stroškov.

- 2 Tožeča stranka je z dopisom z dne 10. marca 2004 obvestila toženo stranko, da znaša celotni znesek stroškov, ki ji ga je treba povrniti, vključno s plačilom odvetniku in z drugimi stroški, 157.862,50 EUR.
- 3 Z dopisom z dne 24. marca 2004 je tožena stranka obvestila tožečo stranko, da je omenjeni znesek previsok glede na to, kar bi bilo lahko upravičeno. Tožena stranka je predlagala plačilo v višini 51.000 EUR (50.000 EUR za plačilo odvetniških storitev in 1000 EUR za stroške).
- 4 Tožeča stranka je z dopisom z dne 30. marca 2004 toženi stranki odgovorila, da predlagani znesek ni sprejemljiv.
- 5 Tožena stranka je z dopisom z dne 16. aprila 2004 vztrajala pri stališču iz dopisa z dne 24. marca 2004.
- 6 Tožeča stranka je 5. maja 2004 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila predlog za določitev stroškov na podlagi člena 92(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje.

Predlogi strank

- 7 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj določi znesek stroškov v višini 157.862,50 eura, ki ji jih mora Komisija povrniti.

- 8 Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj določi znesek stroškov, ki jih je treba povrniti, na 51.000 EUR.

Pravno stanje

Trditve strank

- 9 V dopisu z dne 10. marca 2004, na katerega se tožeča stranka sklicuje v predlogu za določitev stroškov, je tožeča stranka predlagala naslednjo razčlenitev stroškov:
- za odvetniške storitve: stroške, ki ustrezajo 600,5 ure dela, od katerih so 276,5 ure opravili odvetniki, plačani po urni postavki 325 EUR, 312 ur so opravili odvetniki, plačani po urni postavki 200 EUR, 12 ur pa je opravil odvetnik, plačan po urni postavki 175 EUR;

 - za prevozne stroške 650 EUR;

 - za stroške nastanitve (in sicer za štiri osebe) 600 EUR;

 - za stroške zunanje predstavitve (material in podpora) 1500 EUR;

— za stroške fotokopij in pošiljanja s hitro dostavo 750 eurov.

- 10 Tožeča stranka poudarja pomembnost zadeve z vidika prava Skupnosti. V sodbi v glavni stvari naj bi Sodišče prve stopnje prvič priznalo dopustnost tožbe za razveljavitev uredbe o tarifni uvrstitvi. Sodba naj bi torej določala okoliščine, v katerih posamezniki lahko izpodbijajo sorodne uredbe, in naj bi postala vzorčni primer, ki naj bi mu sledili v prihodnosti. Poleg tega naj bi ta sodba pripomogla k boljšemu razumevanju splošnih pravil razlage kombinirane nomenklature (KN), ki je bila uvedena z Uredbo (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi s 23. julija 1987 (UL L 256, str. 1), še posebej splošnega pravila št. 3 b. Poleg tega tožeča stranka poudarja, da je Sodišče prve stopnje prav tako prvič razlagalo opombo 1 p oddelka XVI poglavij 84 in 85 KN.
- 11 Po mnenju tožeče stranke je postopek v glavni stvari povzročil težave, ki so nastale zaradi kompleksne in omejene sodne prakse glede vprašanja, ali so posamezniki procesno upravičeni za vložitev tožbe za razveljavitev kake uredbe. Poleg tega je zadeva povzročila dodatne težave zaradi neobstoja ali omejene sodne prakse v zvezi z razlago zadevnih oznak v sporni KN in s splošnimi pravili razlage KN. Nazadnje, Sodišče prve stopnje je tožeči stranki postavilo zahtevna vprašanja o intelektualni lastnini, ki so zahtevala dodatno analizo o izčrpanju mednarodnih znamk.
- 12 Tožeča stranka prav tako meni, da so bili zahtevani stroški upravičeni zaradi obsega dela, ki ga je zahteval postopek v glavni stvari. Prvič, ob upoštevanju prejšnje sodne prakse, v skladu s katero ni bilo mogoče izpodbijati uredbe o tarifni uvrstitvi, je bilo nujno treba določiti razlike med obravnavanim primerom in prejšnjimi zadevami, v katerih so bile tožbe na razveljavitev uredb o tarifni uvrstitvi, ki so jih vložili posamezniki, razglašene za nedopustne. Drugič, ker je bila sodna praksa, ki se nanaša na oznake v sporni KN in splošno pravilo št. 3 b KN, zelo omejena, je bilo treba oznake razložiti ter preučiti njihovo zgodovino in razvoj v sporni KN. Poleg

tega tožeča stranka zatrjuje, da je morala opredeliti podobnosti s sodno prakso drugih sodnih oblasti, pri čemer se je oprla na razlago oznake št. 9504 v KN, ki jo je uporabil Odbor za harmonizirani sistem pri Svetovni carinski organizaciji (SCO). Tretjič, tožeča stranka navaja, da so vprašanja o spoštovanju znaka konzole PlayStation®2 in njegovi zaščiti s pravicami intelektualne lastnine, ki ji jih je zastavilo Sodišče prve stopnje, zahtevala dodatne raziskave.

- 13 Glede drugih stroškov, ki so nastali v tej zadevi, tožeča stranka poudarja, da so nastali predvsem, ker je bila potrebna pomoč strokovnjaka, ki je med obravnavo izvedel prikaz s konzolo PlayStation®2.
- 14 Nazadnje, tožeča stranka navaja, da je bil postopek v glavni stvari povezan z zelo velikim finančnim interesom. Posledica izpodbijane uredbe je bila po njenih trditvah razveljavitev zavezujoče tarifne informacije, ki jo je v korist tožeče stranke izdala državna carinska oblast. Finančna posledica tega ukrepa za tožečo stranko se lahko ocenjuje, če naj ji verjamemo, na več kot 50 milijonov eurov.
- 15 Najprej tožena stranka poudarja, da tožeča stranka precenjuje pomembnost zadeve v glavni stvari, kajti sodba v glavni stvari vpliva le na to zadevo in nima širšega pomena. Sodišče prve stopnje naj bi namreč zavrglo prvo trditev tožeče stranke, da avtomatske naprave za obdelavo podatkov, kakršna je konzola PlayStation®2, ni mogoče uvrstiti pod tarifno številko 9504. Sodišče prve stopnje naj bi ugotovilo le to, da Komisija ni pravilno uporabila prava, ko je pri določitvi na podlagi splošnega pravila 3 b konzole, kakršna je konzola PlayStation®2, uvrstitve glede na funkcijo, ki ji jo daje njena osnovna lastnost.

- 16 Glede težavnosti zadeve tožena stranka ugotavlja, da se, čeprav je zadeva sprožila več zanimivih vprašanj o procesni upravičenosti pravne osebe zasebnega prava za izpodbijanje veljavnosti uredbe in o razlagi KN, ta vprašanja razlage v bistvu ne razlikujejo od tistih, ki so bila sprožena v drugih zadevah pri Sodišču prve stopnje.
- 17 Tožena stranka ocenjuje, da obseg dela za to zadevo ne upravičuje plačila za odvetniške storitve v trajanju 600 ur. Ocena 200 ur bi bila stvarnejša.
- 18 Ugotavlja, da se ne more izreči o oceni tožeče stranke o njenem finančnem interesu ob izidu te zadeve.
- 19 Nazadnje tožena stranka izpodbija znesek stroškov, ki jih je priglasila tožeča stranka. Po njenem mnenju je znesek pretiran, še posebej, ker je Sodišče prve stopnje odločilo, da „za zdaj“ ne bo ugodilo zahtevi tožeče stranke, da se na obravnavi izvede tehnični prikaz konzole PlayStation®2. Sicer pa naj ne bi bil izveden noben tak prikaz.
- 20 Tožena stranka iz tega sklepa, da je plačilo v višini 50.000 EUR za odvetniške storitve in 1000 EUR za stroške v vseh pogledih razumno.

Presoja Sodišča prve stopnje

Splošno

- 21 Na podlagi člena 91(b) Poslovnika so stroški, ki se povrnejo, „nujni izdatki, ki jih imajo stranke zaradi postopka, predvsem potni stroški in dnevnice ter nagrada zastopnikov, svetovalcev ali odvetnikov“. Iz te določbe izhaja, da so stroški, ki se povrnejo, omejeni na tiste, ki so porabljeni za postopek pred Sodiščem prve stopnje in so bili za to nujno potrebni (sklepa Sodišča prve stopnje z dne 24. januarja 2002 v zadevi Groupe Originy proti Komisiji, T-38/95 DEP, Recueil, str. II-217, točka 28, in z dne 6. marca 2003 v združenih zadevah Nan Ya Plastics proti Svetu, T-226/00 DEP in T-227/00 DEP, Recueil, str. II-685, točka 33).
- 22 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da mora Sodišče prve stopnje, kadar na ravni Skupnosti ni določb o tarifah, svobodno presoditi podatke zadeve ter pri tem upoštevati predmet in naravo spora, njegov pomen z vidika prava Skupnosti, težavnost zadeve, obseg dela, ki ga je lahko sporni postopek povzročil udeleženi zastopnikom ali svetovalcem, in ekonomski interes, ki ga je spor pomenil za stranke (sklepi Sodišča prve stopnje z dne 8. marca 1995 v zadevi Air France proti Komisiji, T-2/93 DEP, Recueil, str. II-533, točka 16; z dne 19. septembra 2001 v zadevi UK Coal proti Komisiji, T-64/99 DEP, Recueil, str. II-2547, točka 27, in z dne 7. decembra 2007 v zadevi Lagardère et Canal+ proti Komisiji, T-251/00 DEP, ZOdl, str. II-4825, točka 23). V tem pogledu je možnost sodišča Skupnosti, da presodi o vrednosti opravljenega dela, odvisna od natančnosti predloženih informacij (sklepa Sodišča prve stopnje z dne 8. novembra 1996 v zadevi Stahlwerke Peine-Salzgitter proti Komisiji, T-120/89 DEP, Recueil, str. II-1547, točka 31, in z dne 15. marca 2000 v zadevi Enso-Gutzeit proti Komisiji, T-337/94 DEP, Recueil, str. II-479, točka 16).
- 23 Iz ustaljene sodne prakse prav tako izhaja, da sodišče Skupnosti ni pooblaščen za določitev nagrad, ki so jih stranke dolžne svojim odvetnikom, pooblaščen pa je za določitev zneska, do katerega se lahko ta plačila izterjajo od stranke, ki ji je bilo

naloženo plačilo stroškov. Pri odločanju o zahtevi za določitev stroškov Sodišče prve stopnje ni dolžno upoštevati državne tarife, ki določa nagrade odvetnikov, niti morebitnega sporazuma, sklenjenega glede tega med udeleženo stranko in njenimi zastopniki ali svetovalci (zgoraj v točki 22 navedena sklepa Stahlwerke Peine-Salzgitter proti Komisiji, točka 27, in UK Coal proti Komisiji, točka 26).

Uporaba v tej zadevi

- 24 V skladu s temi merili je treba presoditi o višini stroškov, ki naj se povrnejo v tej zadevi.
- 25 Prvič, glede predmeta in narave spora ter njegove pomembnosti z vidika prava Skupnosti je najprej treba poudariti, da je Sodišče prve stopnje v sodbi v glavni stvari prvič priznalo dopustnost tožbe za razveljavitev na podlagi člena 230, četrti pododstavek, ES glede uredbe o tarifni uvrstitvi. Tako sodba prvič določa splošne pogoje, v katerih lahko posamezniki izpodbijajo uredbe Komisije o uvrstitvi blaga v KN. V tem pogledu je treba prav tako upoštevati dejstvo, da dopustnost v tem primeru temelji na posebnih okoliščinah, ugotovljenih na podlagi vrste različnih navodil in informacij, ki jih je navedla tožeča stranka.
- 26 Poleg tega iz sodbe izhaja, da je moralo Sodišče prve stopnje za odločitev v zadevi v glavni stvari prvič presojati vprašanje uvrstitve „igralne konzole“ v KN, kar je privedlo do razrešitve zelo kompleksnih in splošno pomembnih problemov pri razlagi, predvsem glede razlage določenih splošnih pravil, tarifnih števil in podštevil ter opomb poglavja in oddelka KN.

- 27 Drugič, glede obsega dela, ki ga je sporni postopek lahko povzročil odvetnikom, je treba najprej priznati, da je v tem primeru vprašanje dopustnosti tožbe zahtevalo dodatno delo. Za dokaz, da jo je izpodbijana uredba zadevala neposredno in posamično, je morala tožeča stranka z več jasnimi in izdelanimi utemeljitvami zelo podrobno dokazati posebnost svojega položaja. V tem pogledu je morala tožeča stranka med drugim nujno opraviti dodatne raziskave, da bi lahko odgovorila na vprašanja Sodišča prve stopnje o bistvenih razlikah med konzolo PlayStation®2 in drugimi igralnimi konzolami.
- 28 Vprašanje dopustnosti je torej načeloma povzročilo neobičajen obseg odvetniškega dela. V zvezi s predložitvijo zahtevanih informacij glede pravic intelektualne lastnine pa je treba nasprotno ugotoviti, da je tožeča stranka del iste skupine podjetij kot proizvajalec in imetnik intelektualnih pravic, ki se nanašajo na sporni izdelek. Dajanje na voljo teh informacij torej upravičuje samo omejen obseg dela odvetnikov tožeče stranke.
- 29 Glede vsebine zadeve je treba spomniti, da je bil velik del trditev, ki jih je navedla tožeča stranka, razglašen kot neutemeljen.
- 30 Tretjič, glede ekonomskega interesa spora za tožečo stranko Sodišče prve stopnje ne more preveriti zneska, ki ga je navedla tožeča stranka, saj v zvezi s tem ni dobilo natančnih podatkov. Vendar je treba ugotoviti, da se konzola PlayStation®2 v Skupnosti prodaja v velikih količinah.
- 31 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje niti ni predložila podrobnejših navedb glede razdelitve ur odvetniškega dela glede na različna opravljena dela v okviru postopka pred Sodiščem prve stopnje. Iz prve tabele, priložene k dopisu tožeče stranke z dne 10. marca 2004 in povzete v prilogi A.1 zahteve (str. 16 in 17), je namreč za vsakega

od zaposlenih odvetnikov razvidno samo naštevanje različnih del le skupaj s skupnim zneskom za vse ure dela, ki jih je domnevno opravil odvetnik. Zahteva ne vsebuje nobene natančne razčlenitve tega skupnega zneska glede na opravljene ure za vsako od različnih del odvetnika, ki bi omogočila Sodišču prve stopnje, da bi preverilo ustreznost tega izračuna. V nobenem primeru dela odvetnika v zvezi s pripravo morebitne predstavitve konzole PlayStation®2 ni mogoče upoštevati kot nujnega za rešitev spora (v zvezi s tem glej spodaj navedeno točko 33).

- 32 V takšnih okoliščinah in ob upoštevanju vsega prej navedenega se zdi ustrezno določiti število ur, ki ustreza stroškom, ki naj se povrnejo, na 250 ur.
- 33 V zvezi z drugimi stroški, ki jih zaradi spora uveljavlja tožeča stranka, ta zahteva 1500 eurov za stroške zunanje predstavitve funkcij konzole PlayStation®2. Najprej je treba spomniti, da je bila tožeča stranka tista, ki je predlagala Sodišču prve stopnje takšno predstavitev med obravnavo, ne da bi jo Sodišče prve stopnje pozvalo k temu. Sodni tajnik Sodišča prve stopnje je v dopisu z dne 3. februarja 2003 seznanil tožečo stranko z odločitvijo senata, da je „za zdaj“ zavrnil zahtevo tožeče stranke, vendar jo je obvestil, da bi bila takšna predstavitev po potrebi med obravnavo lahko dovoljena. Dejansko se je pokazalo, da ni potrebna nobena predstavitev. Torej predstavitev ni bila izvedena. V takšnih okoliščinah se stroški, ki jih je domnevno povzročila omenjena predstavitev, ne morejo upoštevati kot stroški, nujni za postopek.
- 34 Drugi stroški, stroški fotokopiranja in poštni stroški ter potni stroški in nastanitve za štiri osebe, ki se nanašajo na postopek v glavni stvari pred Sodiščem prve stopnje, se morajo upoštevati kot stroški, ki se povrnejo, če so bili nujni. Vendar je treba, ker ni podrobnejših navedb o namembnosti in razčlenitvi potnih stroškov in stroškov bivanja v višini 1250 EUR ter stroškov fotokopij v višini 750 EUR, stroške, ki naj se povrnejo, oceniti na 1000 EUR.

- 35 Ob upoštevanju vseh predhodnih ugotovitev so stroški, ki jih je treba povrniti tožeči stranki v zadevi v glavni stvari, pravično ocenjeni, če se jih določi na 66.175 EUR.
- 36 Ker ta znesek upošteva vse okoliščine v zadevi do tega dne, ni treba posebej odločiti o stroških, ki sta jih stranki priglasili za ta postopek za določitev stroškov (v tem smislu glej sklep Sodišča prve stopnje z dne 10. januarja 2002 v zadevi Starway proti Svetu, T-80/97 DEP, Recueil, str. II-1, točka 39).

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (tretji senat)

sklenilo:

Celoten znesek stroškov, ki jih Komisija povrne tožeči stranki, se določi na 66.175 EUR.

V Luxembourggu, 18. marca 2005.

Sodni tajnik

H. Jung

Predsednik

M. Jaeger